

ALİ ULURASBA

GÜL, KAN VE ŞEYTAN

DESTEK YAYINEVİ: 255
EDEBİYAT: 82

GÜL, KAN VE ŞEYTAN / ALİ USURASBA

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü,
telif hakkı sahibinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun
Editör: Uğur Becerikli
Kapak Tasarım: İlknur Muştu
Sayfa Tasarım: Cansu Poroy

Destek Yayınları: Temmuz 2012
Yayıncı Sertifika No: 13226

ISBN 978-605-4607-55-6

© Destek Yayınevi
İnönü Cad. 33/4 Gümüşsuyu Beyoğlu / İstanbul
Tel : (0212) 252 22 42
Fax : (0212) 252 22 43
www.destekyayinlari.com
info@destekyayinlari.com
facebook.com/ DestekYayınevi
twitter.com/destekyayinlari

İnkılap Kitabevi Baskı Tesisleri
Matbaa Sertifika No: 10614
Çobançeşme Mah. Altay Sk. No: 8
Yenibosna – Bahçelievler / İstanbul
Tel: (0212) 496 11 11

ALİ ULURASBA

GÜL, KAN VE ŞEYTAN

Bu roman gerçeklerden esinlenilerek yazılmıştır.

Ali Ulurasba

1966 yılında Konya'da doğdum. İlk orta ve Lise'yi Konya'da tamamladım. Lisedeyken başladığım gazetecilik hayatıma profesyonel olarak 1986 yılında başladım.

1991 yılında (askerlik görevimin ardından) Ankara'da gazeteciliğini sürdürdüm ve 2007 yılına kadar çeşitli gazetelerde Eğitim, Kültür, Sağlık, Milli Savunma Siyasi Partiler, Başbakanlık, Cumhurbaşkanlığı ve ardından 1995-2007 yılları arasında Parlamento Muhabiri olarak görev yaptım. Parlamento Muhabirliği sırasında 4 yıl Parlamento Muhabirleri Derneği Genel Sekreterliği yaptım.

İlk kitabım 2001 yılında **FENOMEN-DİKKAT İŞKENCE VAR!** (Araştırma inceleme) yayınlandı. Ardından **Sessiz Devrim-Ortaasya'dan Brüksel'e** 2 cilt (AB uyumunun Türk halkının hayatını nasıl değiştireceğine ilişkin araştırma inceleme) yayınlandı. Sonrasında;

Birinci Yastık Savaşları (Şiir)

Aşk Vardı Gerisi Yalandı (Öyküsel Deneme)

Ateşte Açan Çiçekler (Bakırcılık Sanatı Üzerine Belgesel-Kitap)

Fotoğraflarla Türk Demokrasi Tarihi (Foto Muhabirleri Derneğiyle Başbakanlık Basın Yayın Enformasyon Genel Müdürlüğü'ne hazırlanan 1000 fotoğrafın bulunduğu Türkçe-İngilizce 500 sayfayı aşan ve projesi de bana ait olan belgesel-kitap)

Çanakkale Zaferi (Biyografik Roman, 100 Temel Eser-Türk Klasikleri)

Mesnevi-Seçmeler-Mevlana Celaleddin-i Rumi (Biyografik Roman, 100 Teme Eser-Türk Klasikleri)

Karlara Gömülen Tarih- Sarıkamış (Biyografik-Roman, 100 Temel Eser-Türk Klasikleri)

Bir Şiirdir Çanakkale (Belgesel-Albüm) Bedirhan Gökçe ile Ayşenur Yazıcı'nın seslendirdiği metin ve şiirlerden oluşan bir albüm(Metin Yazarı)

Şikayet Etme Şükret (Öyküsel-Deneme)

Lütfen Kalbimi Kırma Çünkü İçinde Sen Varsın (Öyküsel-Deneme)

Sadakat Müzesi (Roman)

...

TRT 1-CİNE 5, Kanal 1 TV'leri ve Radyolar için metin yazarlığının yanı sıra birçok dergi ve gazetede yayımlanmış şiirlerim, öykülerim ve yazılarım bulunmaktadır.

Gazetelerde, Ajanslarda ve Dergilerde muhabirlikten editörlüğe, istihbarat şefliğine ve haber müdürlüğüne kadar hem bölümünde çalıştım, birçok ödül aldım, bunların arasında yılın gazetecisi ödülü de vardır. Şu anda İstanbul merkezli uydu kanalı olan TEMPO TV Haber Genel Yayın Yönetmenliği yapmaktayım.

SAYGILARIMLA!

Ali Ulurasba

Teşekkür

Bu kitabın yazılmasında birçok bilgiyi “açık istihbarat” çerçevesinde benimle paylaşan Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanlığı, Türkiye Büyük Millet Meclisi, Başbakanlık, Dışişleri Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Emniyet Genel Müdürlüğü, Devlet Su İşleri, GAP İdaresine,

Başbakanlık Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumuna,

Başbakanlık Basın Yayın Enformasyon Genel Müdürlüğüne,

İstanbul Büyükşehir Belediyesine,

İstanbul İl Kültür Müdürlüğüne,

İstanbul Üniversitesine,

Ankara Büyükşehir Belediyesine, Gölbaşı Belediyesine,

Konya Büyükşehir Belediyesine, Konya İl Kültür Müdürlüğüne,

Emniyet Genel Müdürlüğüne,

Milli İstihbarat Teşkilatına,

Amerika Birleşik Devletleri, White House (Beyaz Saray), Pentagon’a,

Vatikan’a,

İtalya Başbakanı Silvio Berlusconiye,

İtalya, İspanya, Rusya, İran, Irak ve Suriye’ye ile Suudi Arabistan devletlerine,

Arşivlerinden faydalanmamı sağlayan Wikipedia ile Google yöneticilerine,

Eksi, İTÜ ile Uludağ sözlük yöneticilerine,

Kitabın yazılmasında fikirlerini benimle paylaşan derin, geniş gönüllü ve düşünceli Coşkun Baturu ile “Her şeyin daha yaşanabilir bir dünya için olduğu” hayalimi sıcak tutan kızı Ceren ile oğlu Cem’e,

Kitabımı yazarken bana çay demleyen, yemeğimi hazırlayan, evimi temizleyen (zaman zaman kendisi de temizlemiştir), benimle birçok gece sohbet edip kitaba daha fazla yoğunlaşmamı sağlayan kardeşim Ömer’e,

Benim için her zaman dua eden ve hiçbir desteğini esirgemeyen ve

bandeki yeri çok özel olan dostum Bedirhan Gökçe'ye,

“Sunroof hiçbir şeydir, gökyüzü her şeydir” düşüncemden dolayı
“Motosiklet alacağız ağabey” diyerek, bir gün motosikletle uzun uzun
yollara düşüp, hayal gücümü daha da zenginleştireceğim ümidini hep
sıcak tutan Taner'ime,

Ve

Ve Yaşar'ıma...

Namı diğer Garip'e ve küçük Minnoş'u Bahtınur'a,

Varlık yolum annem ve babam ile ağabeyim, ablam ve Tuba'ya,
Nihal'a, Mustafa Mete'ye, Tuba'cığma,

Ve burada isimlerini veremeyeceğim ama son derece değerli arşivlerini
ve bilgilerini benimle paylaşmaktan kaçınmayan bütün dostlarıma
teşekkürü bir borç bilirim.

Ayrıca www.haberkusagi.com'daki yazılarımı okuyup bana destek
veren, vermeyen bütün okurlarıma...

1. BÖLÜM

“Gördüğün düşündüğün kadardır!”

“... ”

19-MERYEM:

Bismillahirrahmanirrahim;

1 - Kâf, Hâ, Yâ, Ayn, Sâd.

2 - Bu, Rabbinin, kulu Zekeriyya'ya olan rahmetini anmadır.

3 - Bir zamanlar o, Rabbine gizlice (içinden) yalvarmıştı.

4 - Şöyle demişti: “Ey Rabbim! Şüphesiz (artık öyle bir durumdayım ki) benim kemiğim zayıflayıp gevşedi ve başım(ın saçı) bembeyaz alev gibi tutuştu. Sana dua etmekle de ey Rabbim, hiçbir zaman bedbaht olmadım.”

5 - “Gerçekten ben, arkamdan yerime geçecek varislerden endişedeyim. Karım da kısır bulunuyor. Onun için katından bana bir çocuk ihsan et.”

6 - “Ki bana da mirasçı olsun, Yakub ailesine de mirasçı olsun. Rabbim, onu sen rızana kavuştur.”

7 - (Allah şöyle buyurdu): “Ey Zekeriyya! Şüphesiz biz sana Yahya isminde bir oğlanı müjdeliyoruz. Bundan önce ona hiçbir adaş yapmadık.”

8 - Zekeriyya: “Rabbim! Karım kısır, ben de son derece kocamışken nasıl oğlum olabilir?” dedi.

9- (Allah yahut Cebrail ona şöyle) dedi: “Dediğin gibidir, (fakat) Rabbin buyurdu ki, bu işi yapmak bana kolaydır. Nitekim bundan önce seni yarattım. Hâlbuki sen hiçbir şey değildin.”

10 - Zekeriyya şöyle dedi: “Rabbim! Bana alâmet ver.” Allah: “Senin alâmetin, sapasağlam olduğun halde, üç gün, üç gece insanlarla konuşamaz hale gelmelidir.” buyurdu.

11 - Nihayet (bir gün konuşamayınca) mihraptan kavmine karşı çıktı da onlara “Sabah ve akşam (Rabbinizi) tespih edin” diye işaret etti.

12 “Ey Yahya! Kitaba kuvvetle sarıl” (dedik) ve daha çocukken ona hikmet verdik.

13 - Hem de katımızdan bir merhamet ve (günahlardan) paklık verdik, o çok takva sahibi idi.

14 - Anne ve babasına karşı iyi davranan bir kimse idi, zorba ve isyankâr değildi.

15 - Doğduğu gün, öleceği gün ve dirileceği gün ona selam olsun.

16 - (Ey Muhammed!) Kuran’daki Meryem kıssasını da an (insanlara anlat). Hani o, ailesinden ayrılarak (evinin veya mescidin) doğu tarafında bir yere çekilmişti.

17 - Sonra ailesiyle kendisi arasına bir perde koymuştu. Biz ona meleğimiz (Cebrail)i gönderdik de ona tam bir insan şeklinde göründü.

18 - Meryem: “Ben senden Rahman (olan Allah)’a sığınırım. Eğer Allah’tan korkuyorsan (dokunma bana)” dedi.

19 - Melek: “Ben, sana temiz bir oğlan bağışlamak için, Rabbinin gönderdiği bir elçiyim” dedi.

20 - Meryem: “Benim nasıl çocuğum olabilir? Bana hiçbir insan dokunmamıştır. Ben iffetsiz de değilim” dedi.

21 - Melek: “Bu, dediğin gibidir. Ancak Rabbin buyurdu ki: Bu (babasız çocuk vermek), bana pek kolaydır. Hem biz onu nezdimizden insanlara bir mucize ve rahmet kılacağız. Hem, bu önceden (ezelde) kararlaştırılmış bir iştir.” dedi.

22 - Nihayet (Allah’ın emri gerçekleşti) Meryem İsa’ya gebe kaldı ve o hâliyle uzak bir yere çekildi.

23 - Sonra doğum sancısı onu bir hurma dalına tutunup dayanmaya zorladı. “Keşke bundan önce ölseydim de unutulup gitseydim” dedi.

24 - Melek, Meryem’e, aşağı tarafından şöyle seslendi. “Sakın üzülme, Rabbin alt tarafında bir ırmak akıttı.”

25 - “Hurma dalını kendine doğru silkele, üzerine devşirilmiş taze hurmalar dökülsün.”

26 - “Ye, iç, gözün aydın olsun. Eğer insanlardan birini görürsen,

ben Rahman (olan Allah)'a bir oruç (susmak) adadım. Onun için bugün hiçbir kimseyle konuşmayacağım” de.

27 - Sonra Meryem onu (İsa'yı) yüklenerek kavmine getirdi. Onlar (hayretler içinde şöyle) dediler: “Ey Meryem! Doğrusu sen görülmemiş bir şey yaptın.”

28 - “Ey Harun’un kız kardeşi! Senin baban kötü bir adam değildi, annen de iffetsiz bir kadın değildi.”

29 - Bunun üzerine Meryem çocuğu gösterdi. Onlar; “Biz beşikteki bir çocukla nasıl konuşuruz?” dediler.

30 - (Allah'ın bir mucizesi olarak İsa şöyle) dedi: “Şüphesiz ben Allah'ın kuluyum. O bana kitap verdi ve beni bir peygamber yaptı.”

31 - “Beni, nerede olursam olayım mübarek kıldı. Hayatta bulunduğum müddetçe namaz kılmamı ve zekât vermemi emretti.”

32 - “Beni anneme hürmetkâr kıldı. Beni zorba ve isyankâr yapmadı.”

33 - “Doğduğum gün, öleceğim gün ve dirileceğim gün selam ve emniyet benim üzerimdir.”

34 - İşte hakkında (Yahudilerle Hıristiyanların) ihtilaf edip durdukları Meryem oğlu İsa'ya dair Allah'ın sözü budur.

35 - Çocuk edinmek asla Allah'ın şanına yakışmaz. O bundan münezzehdir. O, bir şeyin olmasını dilerse, ona sadece “ol” der, o da olur.

36 - “Şüphesiz benim de Rabbiniz, sizin de Rabbiniz Allah'tır. O halde O'na ibadet edin, işte dosdoğru yol budur.”

37 - Ne var ki, fırkalar (Yahudi ve Hıristiyanlar) kendi aralarında ihtilafa düştüler. O büyük (dehşetli) günü görececek kâfirlerin vay haline!

38 - Bize gelecekleri gün, neler işitecekler, neler görecekle! Fakat o zalimler bugün apaçık bir sapıklık içindedirler.

39 - (Ey Muhammed!) İnsanların pişmanlık duyacağı ve işin bitmiş olacağı (kıyamet) günü ile onları uyar. Onlar hâlâ gaflet içindedirler, onlar iman etmezler.

40 - Şüphesiz biz bütün yeryüzüne ve üzerindeki varis olacağız. Ve onlar da mutlaka bize döndürüleceklerdir.

41 - Kuran'da İbrahim'i(n kıssasını da) an. Şüphesiz ki o, sıddık (özü, sözü doğru) bir peygamberdi.

42 - O, bir zaman babasına şöyle demişti: “Babacığım! İştmeyen, görmeyen ve sana hiçbir faydası olmayan şeylere niçin tapıyorsun?”

43 - “Babacığım! Doğrusu sana gelmeyen bir ilim bana geldi. O halde bana uy da, seni doğru bir yola eriştireyim.”

44 - “Babacığım! Şeytana tapma, çünkü şeytan Rahman (olan Allah)’a asi oldu.”

45 - “Babacığım! Doğrusu ben korkarım ki, sana Rahman’dan bir azap dokunur da şeytana (cehennemde arkadaş) olursun.”

46 - Babası “Ey İbrahim! Sen benim ilâhlarımdan yüz mü çeviriyorsun? Yemin ederim ki, eğer (onları kötölemekten) vazgeçmezsen, seni muhakkak taşlarım. (gerçekten veya söz ile- sana taş atarım). Haydi, uzun bir müddet benden uzak ol” dedi.

47 - İbrahim şöyle dedi: “Selâm sana olsun, senin için Rabbinden mağfiret dileyeceğim. Çünkü O, bana çok lütfkârdır.”

48 - “Ben, sizden ve Allah’tan başka tapığımız şeylerden çekilip ayrılıyorum da Rabbime dua (ibadet) ederim. Rabbime yalvarışında mahrum kalmayacağımı umarım.”

49 - İbrahim, kavminden ve onların Allah’tan başka ibadet ettikleri şeylerden uzaklaşınca, biz ona İshak’ı ve (İshak’ın oğlu) Yakub’u ihsan ettik. Ve hepsini de peygamber yaptık.

50 - Biz onlara rahmetimizden lütuflarda bulunduk. Hepsine de dillerde güzel ve yüksek bir övgü verdik.

51 - Kuran’da Musa’yı da an; Şüphesiz ki o, ihlâslı bir kuldu ve gönderilmiş bir peygamberdi.

52 - Biz ona Tur dağının sağ yanından seslendik ve onu hususi bir konuşmada bulunmak üzere kendimize yaklaştırdık.

53 - Rahmetimizden de ona, kardeşi Harun’u bir peygamber olarak ihsan eyledik.

54 - Kuran’da İsmail’i de an; çünkü o, vaadine sadık bir kuldu ve gönderilmiş bir peygamberdi.

55 - Ailesine ve çevresine namaz kılmayı ve zekât vermeyi emrederdi ve Rabbinin katında hoşnutluğa ermişti.

56 - Kitapta İdris’i de an; çünkü o, çok sadık (özü, sözü pek doğru) bir peygamberdi.

57 - Biz onu yüce bir yere yükselttik.

58 - İşte bunlar, Allah’ın kendilerine nimetler verdiği peygamberlerden, Âdem’in soyundan ve gemide Nuh ile beraber taşıdıklarımızın neslinden, İbrahim ve İsrail’in soyundan, hidayete erdirdiğimiz ve seçtiğimiz kimselerdir. Kendilerine Rahman (olan Allah)’ın ayetleri okunduğu zaman ağlayarak secdeye kapanırlardı.

59 - Sonra bunların ardından öyle bir nesil geldi ki, namazı terk ettiler, heva ve heveslerine uydular; onlar bu taşkınlıklarının karşılığını mutlaka göreceklerdir. (Cehennemdeki “Gayya” vadisini boylayacaklardır.)

60 - Fakat tövbe edip iman eden ve salih amel işleyen bunun dışındadır. Bunlar cennete girecekler ve hiçbir haksızlığa uğratılmayacaklardır.

61 - O cennet, Rahman (olan Allah)’ın kullarına görmedikleri halde vaat ettiği “Adn” cennetleridir. Şüphesiz O’nun vaadi mutlaka yerini bulacaktır.

62 - Onlar orada boş bir söz işitmezler. Ancak “Selam” işitirler. Orada sabah akşam rızıkları da hazırdır.

63 - İşte kullarımızdan takva sahibi olanlara vereceğimiz cennet budur.

64 - “(Cebrail dedi ki: Ey Muhammed!) “Biz senin Rabbinin emri olmadıkça inmeyiz. Önümüzdeki ve ardımızdaki (bütün geçmiş ve gelecek şeyler) ve bunların arasındakiler hep O’nundur. Rabbin de (seni) unutmuş değildir?”

65 - O, göklerin, yerin ve aralarındakilerin Rabbidir. O halde, O’na ibadet et ve O’na ibadet etmekte sabırlı ol. Hiç sen Allah’ın ismini taşıyan başka birini bilir misin?

66 - Hâlbuki insan şöyle der: “Ben öldüğüm zaman, ileride gerçekten diri olarak (mezardan) çıkarılacak mıyım?”

67 - O insan, daha önce hiçbir şey değilken kendisini yoktan var ettiğimizi hatırlamaz mı?

68 - Rabbine ant olsun ki biz onları (öldükten sonra dirilmeyi inkâr eden kâfirleri) şeytanları ile beraber elbette ve elbette mahşerde toplayacağız. Sonra onları muhakkak cehennemın etrafında dizleri üstü hazır bulunduracağız (ki cennetlikleri görüp hasret çeksinler.).

69 - Sonra her zümreden Rahman’a karşı en ziyade isyankâr hangileri ise, muhakkak ayırıp atacağız.

70 - Sonra o cehenneme atılmaya lâyık olanların kimler bulunduğunu elbette biz daha iyi biliriz.

71 - İçinizden hiçbiri istisna edilmemek üzere mutlaka herkes cehenneme varacaktır. Bu, Rabbinin katında kesinleşmiş bir hükümdür.

72 - Sonra Allah’tan korkup, sakınanları kurtaracağız ve zalimleri de toptan cehennemde bırakacağız.

73 - Ayetlerimiz kendilerine apaçık okunduğu zaman, o inkâr edenler, iman edenlere dediler ki :”Bu iki zümreden (Mümin ve kâfirlerden) hangisi mevki bakımından daha iyi, meclis ve topluluk itibariyle daha güzeldir?”

74 - Hâlbuki biz, kendilerinden evvel, mal ve gösterişçe daha güzel nice asırlar halkını helak etmişizdir.

75 - Onlara de ki: “Kim sapıklık içinde ise, Rahman ona mal ve evlatça ziyadelik ve azgınlığında mühlet verir. Nihayet kendilerine vaat edilen azabı yahut kıyamet günü cehennemi gördükleri vakit, artık bilecekler kimin mevki daha fena ve yardımcıları daha zayıfmış.

76 - Allah, hidayeti kabul edenlere, daha çok hidayet verir. Baki kalacak olan salih ameller, Rabbinin katında sevap bakımından da daha hayırlıdır, sonuç bakımından da daha hayırlıdır.

77 - Şimdi ayetlerimizi inkâr eden ve “Elbette bana mal ve evlat verilecektir.” diyen adamı gördün mü?

78 - O (kâfir), gaybı mı bildi? Yoksa Rahman (olan Allah) katından bir söz mü aldı?

79 - Hayır, asla öyle değil; biz onun söylediklerini yazacağız ve azabını çoğalttıkça çoğaltacağız.

80 - O söylediği (mal ve evlat gibi) şeyleri de hep elinden alacağız ve o, tek başına bize gelecektir.

81 - Onlar, kendilerine kuvvet ve şeref kazandırsın diye, Allah’tan başka ilâh edindiler.

82 - Hayır, (zannettikleri gibi değil) tapındıkları ilâhlar onların ibadetlerini inkâr edecekler ve aleyhlerine dönüp düşman olacaklardır.

83 - Görmedin mi? Biz şeytanları o kâfirler üzerine musallat ettik. Onları (günaha) kıskırtıp duruyorlar.

84 - Öyleyse onların hemen azaba uğratılmalarını isteme. Biz onların (ecel) günlerini sayıyoruz.

85 - O gün, takva sahiplerini, heyet olarak Rahman’ın huzuruna toplayacağız.

86 - Suçluları da susuz olarak cehenneme süreceğiz.

87 - (O gün) Rahman (olan Allah)’ın katında bir ahd almış olan kimseden başkaları şefaet etme hakkına sahip olamayacaklardır.

88 - (Yahudilerle Hristiyanlar) “Rahman, çocuk edindi” dediler.

89 - Yemin olsun ki, siz çok çirkin bir şey söylediniz.

90 - Az kalsın, söyledikleri sözden gökler çatlayacak, yer yarılacak ve dağlar parçalanıp dağılacaktı,

91 - O Rahman'a çocuk isnat ettiler diye...

92 - Hâlbuki Rahman'a çocuk edinmek yaraşmaz.

93 - Göklerde ve yerde bulunan hiçbir kimse yoktur ki (kıyamet günü) Rahman'ın huzuruna kul olarak çıkmasin.

94 - Ant olsun ki Allah onların hepsini kuşatmış, kendilerini ve yaptıklarını bir bir saymıştır.

95 - Kıyamet günü onların her biri Allah'ın huzuruna tek başına çıkacaktır.

96 - İman edip, salih amel işleyenler var ya, Rahman (olan Allah) onları (gönüllere) sevdirecektir.

97 - (Ey Muhammed!) Biz Kuran'ı senin dilin üzere kolaylaştırdık ki, onunla Allah'tan korkup sakınanları müjdeleyesin, inat edenleri de korkutasın.

98 - Hem onlardan önce nice nesilleri helak ettik. (Şimdi) onlardan hiçbirini görüyor musun yahut onların hafif bir sesini işitiyor musun?"

Kuran*

New York, Bir Otel Odası

Erick, aynaya baktı ve elindeki kadehi fondip yaptı. Akşamdan kalanlar için en ideal olanıydı bu. Sonra yeniden bir boşalmış kadehine bir de aynaya baktı.

"Bloody Mary..." dedi.

Bir an ürktü ayna karşısında. Büyükannesinin sözlerini hatırlayıvermişti. İçkiyi bırakmalıydı. Hayır, bu değildi elbette büyükannesinin söylediği. Karanlık bir odada on üç kez aynaya bakarak "Bloody Mary" derse, aynadan Medusa benzeri cadı çıkacak ve yüzüne o kirli, kocaman, sivri tırnaklarını geçirecekti; belki bir bakışıyla taş ederdi kendisini...

"Bloody Mary..." dedi tekrar, iki oldu.

"Bloody Mary... Üç..."

"Bloody Mary... Dört..."

* Elmalı Muhammed Hamdi Yazır Tercümesi. Meryem Suresi, 98 ayet olup Mekke'de inmiştir. Bazı tefsircilere göre 58. ayet, bazılarına göre de 71. ayet Medine'de inmiştir. Bu sure, diğer bahisler yanında, özellikle Hz. Meryem'den ve onun Hz. İsa'yı dünyaya getirmesinden bahsetmesi sebebiyle "Meryem Suresi" adını almıştır.

“Bloody Mary... Beş...”

Kendi sesinden ürperdi.

Karanlık değildi, güneş henüz doğuyordu. Üstelik beşinci Bloody Mary’de kalmıştı. “Beş mi, altı mı?” diye şüpheye düştü. Gözaltları iyice kararıştı.

“Bloody Mary... Yedi...”

Yüzü, yorgunluktan, uykusuzluktan tanınmayacak haldeydi. Günlerdir bir dirhem uyku girmemişti gözüne. Maria’ya bunu nasıl söyleyeceğini düşünüp durmuştu.

“Bloody Mary... Sekiz... Hayır yedi...”

Bir yolu olmalıydı. Bir çıkış, bir yol... Bir yeni ruh bu yolda yürümek için...

Amerika’dan ayrılıp biran önce Türkiye’ye gitmeliydi. Oysa eve kapanmıştı günlerdir. Aynada kendini tanıyamıyordu. Günlerdir içiyor, uyumaya çalışıyor ama uyumaya çalışıkça, Mete’nin neredeyse tamamı yanmış bedeni gözlerinin önüne geliyordu. Elini tutmuş muydu Mete’nin? Yüzüğü... Kopan parmağı... Simsiyah...

“Bloody Mary... Kaç oldu?”

“Oysa ne güzel başlamıştık!” diye düşünüyordu. Böyle bir sonu yakıştıramıyordu Mete’ye. Delikanlı çocuktuk. Böyle diyordu değil mi Türkler cesaretli, gözü pek, vicdanı, adaleti olan ahlâklı gençlerine?

“Tanrım!” diye inledi. Kendisinin ölmesini çok istedi. Maun bir tabutun içinde cenazesini uçaktan havaalanına askerlerce indirilsin, en önde annesi, yakınları tabutunu karşılasın. Belki kız kardeşi de gelirdi. “Piç kurusu” dediği eşini hiç sevmemişti kız kardeşinin ama o da olabilirdi cenazesini karşılayanlar arasında. Ailedendi artık ama kızı mahvetmişti. Daha evlendiği gün dövmüştü kardeşini... Doktordu kız kardeşinin kocası ve de psikopat. Daha ilk gördüğünde anlamıştı ama kardeşi için susmuştu. Kız kardeşi de doktordu. Üniversitede tanışmışlar, âşık olmuşlardı. Sonra evlendiler. Sonra çocuk yaptılar.

“Sonu anne ve baba olmakla biten her aşk ölü doğan çocuk gibidir! 21. Yüzyıldayız, aşk mı var artık? Hem insan âşksız da mutlu olmayı öğrenmenin bir yolunu bulmalı değil mi? Bloody Mary... Kaç oldu? Dokuz mu, on mu?”

Aynadan bir kadın çıkmasını beklerken, sanki tanımadığı bir yüze bakıyordu. Yine söz verdi kendine. Kaç kez kendi kendine söz vermişti içki içmeme konusunda? Ama bu sözü daha önceleri de verdiği için kolay söz verir hâlâ gelmişti. Biraz daha yaklaştı aynaya. Saçı sakalı uzamış,